Barnebøker for Norge

barneboker.no

Ngày tôi rời khỏi thành phố

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula
Illustret av: Brian Wambi
Oversatt av: Nana Trang

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no

Ngày tôi rời khỏi thành phố

Lesley Koyi, Ursula Nafula
Brian Wambi
Nana Trang
vietnamesisk
nivå 3

Một chiếc xe bus nhỏ đỗ tại làng tôi. Mọi người trong làng chen chúc và chen lấn nhau. Có rất nhiều thứ cần được cho lên xe. Người kiểm vé đang la tên những điểm tới của xe họ.

“Đi về thành phố! Đi về thành phố! Đi về phía Tây!” Tôi nghe tiếng gọi từ chiếc xe buýt tôi cần đi.

Xe đi thành phố đã gần đầy, nhưng nhiều người vẫn muốn lên. Vài người đã chất đồ vào gầm xe. Những người còn lại sử dụng ngăn để đồ phía trên ghế.

Chiếc buýt nhanh chóng đầy người, chuẩn bị đi về lại hướng Đông. Việc tôi cần làm bây giờ là tìm chú tôi thôi.

Chín tiếng sau, tôi bật dậy bởi tiếng gọi khách cho chuyến đi trở về làng tôi. Tôi nhanh chóng vác túi và ra khỏi xe buýt.

Những người hành khách mới đến nắm chặt vé trong tay, tìm chỗ để ngồi. Những người phụ nữ và trẻ nhỏ đã yên vị.

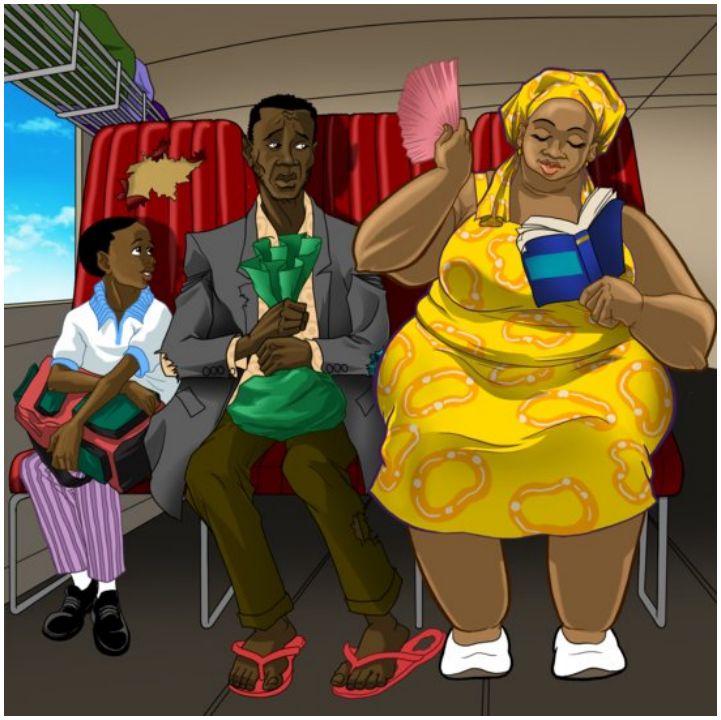

Tôi chen vào một chỗ gần cửa sổ. Một người ngồi kế tôi giữ chặt chiếc túi xanh cuả anh ta. Anh ta mang đôi xăng đan cũ kĩ, một chiếc áo khoác sờn và anh trông không được thoái mái lắm.

Trên đường đi, tôi cố nhớ nơi ở cúa chú tôi ở thành phố. Tôi vẫn lẩm bẩm địa chỉ trong giấc ngủ cuả tôi.

Nhưng tâm trí tôi hiện lên hình ảnh nhà tôi. Liệu mẹ tôi có ổn? Những con thỏ có bán được không? Em trai tôi sẽ nhớ tưới cây chứ?

Tôi nhìn ra ngoài và nhận ra tôi đang rời khỏi làng, nơi tôi đã lớn lên. Tôi đang đi về phía thành phố lớn.

Mọi hành khách đã có được chỗ ngồi. Những người bán hàng rong chen chân lên xe để rao hàng, rao lên những thứ họ bán. Nghe thật vui tai.

Xe trở nên nực hơn. Tôi nhắm tịt mắt, cố gắng đi ngủ.

Khi xe rời khỏi bến đỗ, tôi nhìn ra cửa sổ, tự nhủ tới khi nào tôi được về thăm làng tôi.

Vài người hành khách mua nước và đồ ăn vặt. Những người không có tiền, như tôi, thì ngồi yên.

Tiếng còi xe cắt ngang mọi hoạt động, báo hiệu xe sắp chuyển bánh. Người soát vé bảo những người bán hàng rong ra khỏi xe.

Họ trả tiền thối cho khách và chen nhau đi ra khỏi xe. Vài người ráng nán lại bán hàng.